

in zeblo ga je hkrati. Zavrtelo se mu je nekaj v želodcu...

* * *

„Šest bo že, pa ga še ni! Tako dolgo vendar ni zaprt. Bog pomagaj vendar tudi, kam se je neki utaknil?“ Tako so govorili Julčetova mati mrmraje sami s seboj.

„Bog nas varuj, če je kam padel“, so si zmislili in udrli so jo skozi duri.

„Ali ste ga kaj videli, našega?“ se ustavijo pred Pohlinovo hišo.

„Saj je notri, toda — umrl bi skoraj.“

Polde zasliši Julčetovo mater. Namah jo ubere pri zadnjih durih na plano.

Materi je bilo v hipu vse jasno. Zeleno-bledi Julček nezavesten, poleg njega pa napolpolna pipa...

„Kadila sta!“ —

„Bog obvaruj še kdaj ž njim!“ sta mu zažugala drugi dan oče in mati.

In ni več.

Ugleden učitelj je danes. Polde je pa v prisilni delavnici.

Morda bi bila oba, ako bi ne bilo one — pipe tobaka.

Ferdo Gregorec.

Sivka.

Žalostna sivka
V hlevu stoji,
Žalostna sinku
To govori:

Ti boš veselo
Skakal okrog,
Da te bo gledal
Zeleni log.

„Kmalu bo prišla
Žopet pomlad,
Cvelo bo cvetje,
Zorel bo sad.

Mene pa vzame
Hudi mož,
Matere videl
Več ne boš.“

Gradiški.

